

det i særlig Grad bliver den i Sydslesvig hjemmehørende Befolkning, der faar Indflydelse paa Administrationen.

De nye tyske Flygtninges Tilstedeværelse forhindrer, at den nye folkelige Udvikling kan udfolde sig. Den danske Regering maa derfor have Ret til — med den afgjorte Interesse, Danmark har i Udviklingen i Sydslesvig — at kræve, at disse Flygtninge føres bort fra Sydslesvig, og vi mener, at den danske Regering maa være parat til at yde ethvert økonomisk Offer for at opnaa et saadant Resultat.«

Aksel Larsen (D. K.) var godt tilfreds med Udenrigsministerens Redegørelse (se Side 964). Den var udførlig, den var saglig, den var oplysende, og dens Konklusion om, hvad Regeringen betragter som sin nærmeste Hovedopgave vedrørende Sydslesvig, kunde Kommunerne fuldt ud tiltræde.

Forslaget til Beslutning fandt man fra kommunistisk Side ikke fuldt tilfredsstillende. »Vi kunde have ønsket, at der havde staaet i det, at Grænsen ligger fast, men jeg er fuldkommen klar over, at det vilde det være umuligt at faa ind i det, og jeg skal afstaa fra at stille Ændringsforslag. . . . Dernæst mener vi, at der i hvert Fald burde noget ind i Beslutningen om, at man henstiller til de paagældende allierede Magter at sørge for, at der sker en virkelig, ikke en papirmæssig Afnazificering af Befolkningen i Sydslesvig.«

Taleren mente ogsaa, at man burde bestræbe sig for at bringe Orden i Sønderjyllands nationale Forhold og vilde »betragte det som en Lykke for vort Land, om man fik i hvert Fald de værste af det tyske Mindretal, dem, der direkte har været ude i Forbrydelser imod den danske Stats Sikkerhed, fjernet fra Landet og dermed saa at sige fik kappet Hovedet af Hydraen — de maa vel kunne sendes »heim ins Reich«.

Samtidig med at jeg tror, man skulde give sig til i Regering og Rigsdag alvorligt at interessere sig for systematisk, efter en veloverlagt Plan, men saa hurtigt, som det gøres kan, at udvikle og udbygge Sønderjylland, det danske Sønderjylland, økonomisk, erhvervmæssigt, i enhver Henseende og at forøge Befolkningstætheden i denne Landsdel. Det vilde skabe os et nationalt Grænseværn, en Modvægt imod en eventuel Folkeophobning Syd for Grænsen. Det vil være en af de mest positive Foranstaltninger, man kan foretage sig, hvis man vil værne Danmarks Sydgrænse«.

I Slutningen af sin Tale kritiserede Aksel Larsen forskellige Udtalelser af Statsministeren vedrørende Grænseespørgsmaalet.

Jørgen Jørgensen (R. V.) anbefalede Forslaget til Beslutning til Vedtagelse. »Det er,« udtalte han, »Danmarks Opgave over for de allierede Magter at varetage de Interesser, der knytter sig til den danske Folkegruppes Stilling i Sydslesvig, men vi har ikke heroppefra Adkomst til at rejse Krav af stats-